

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι

Δρ

8

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ. Δρ

10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπενθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1903. Ὅσοι δὲ οἱ ἐπίθω οὐντες νὰ ἐγγράψωσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡΓ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δωδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ θὰ φθάσῃ εἰς Βιέννην ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ἐνθα θὰ διακρίψῃ ἐπὶ μίαν περίπτον ἐβδομάδα, (γράφει ὁ Πεσταῖος Λούδης,) ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, οὕτω καὶ ἐφέτος ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος θὰ συναντηθῇ πρὸς τὸν Καίσαρο-Βασιλέα Φραγκίσκον Ἰωσήφ καὶ τὸν κόμητα Γολουχόφσκι. Σήμερον πρωταγωνιστεῖ τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα, εἶνε δ' ἐκτὸς πάσης σης ἀμφιβολίας ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὰς συνδιαλέξεις μεταξὺ τοῦ Ἑλλήνου Μονάρχου, τοῦ Καίσαρο-Βασιλέως καὶ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ. Ἡ ἐν τῷ Μακεδονικῷ ζητήματι πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος ταυτίζεται πληρῶστα πρὸς τὴν τῆς Αὐστροουγγαρίας. Τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος ἐγκτεται ἐν τῇ διατηρήσει τῶν ἐν Μακεδονίᾳ καθεστώτων. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐννοεῖ νὰ τείνῃ ἀρῶν χεῖρα πρὸς δημιουργίαν μεγάλης Βουλγαρίας. Βεβαίως ἐξ ὧν τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν ἡ Ἑλλὰς, σὺν τῇ Βουλγαρίᾳ, ἔχει τὰ μεγαλύτερα συμφέροντα ἐν Μακεδονίᾳ, ἐνθα βιοῦσι πολυάριθμοι ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ. Βεβαίως εὐχάριστος θὰ ἔδλεπεν ἡ Ἑλλὰς νὰ εἰσάγωνται εἰς Μακεδονίαν εἰλικρινεῖς μεταρρυθμίσεις τοῦτο ὅμως δὲν κωλύει ἀπὸ τοῦ νὰ διατελῇ ἡ πολιτικὴ τῆς εἰς ὀξυτάτην ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἐπαναστατικὴν δράσιν τῶν κομιτάτων, ἀποσκοπούντων εἰς τὴν προσάρτησιν τῆς γῶρας εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἔστω καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς προσωρινῆς αὐτονομίας. Ἐν τούτῳ βεβαίως τῷ πνεύματι μέλλει νὰ ὁμιλήσῃ καὶ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐν Βιέννῃ πρὸς τοὺς ἰσχύοντας παρόντας. Ἄλλως τὴν πολιτικὴν τῶν καθεστώτων ἀσπάζεται καὶ ἡ Ρωμανία, ἥτις ἐν τῇ Βαλκανικῇ διατελεῖ εἰς πληρεστάτην πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὁμόνοιαν. Ἡ ἐν Βιέννῃ παρουσία τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων οὐδόλως σχετίζεται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ διαθεῖναι τὰ πνεύματα εὐνοϊκῶς πρὸς τὴν ἑνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μεταβαίνει καὶ ἐφέτος εἰς Βιέννην ὡς μετέβη καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη. Εἰς τὰς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Αὐστροουγγρικὴν Μοναρχίαν ἐπῆλθεν ἀπὸ τινος χρόνου τοιαύτη ἀλλοίωσις, ὥστε τὸ ἑλληνικὸν κράτος, τὸ μετὰ τὴν Ρωμανίαν σπουδαιότερον ἐκ τῶν βαλκανικῶν κρατῶν, δύναται σήμερον νὰ θεωρῇται ὡς στενὸς φίλος καὶ σύμμαχος τῶν ἐν τῇ Βαλκανικῇ αὐτοκρατορικῶν συμφερόντων. Ὁ κόμης Γολουχόφσκι προσήγγισεν πρὸς ἄλλα τὰ δύο μὴ σλαβικά βαλκανικά κράτη, ἅτινα ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον διάφοροι ἀντιθέσεις ἐτήρουν μακρὰν ἀλλήλων. Βεβαίως δὲ καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἡ συνάφεια εἰς ἣν θὰ ἔλθῃ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος πρὸς τὴν αὐλὴν τῆς Βιέννης θὰ ὑπαγορευθῇ ὑπὸ τῆς κοινότητος τῶν ἐν τῇ Βαλκανικῇ συμφερόντων καὶ θὰ ἐνέχῃ τοιοῦτον χαρακτήρα,

ὥστε πνευματικῶς, ὡς τρίτος παράγων, νὰ παρίσταται καὶ ἡ Ρωμανία. Ἡ οἰκειοτάτη μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμανίας ὁμόνοια εἶνε φαινόμενον ὅπερ, συσχετιζόμενον πρὸς τὰ τελευταῖα ἐν τῇ Βαλκανικῇ συμβάντα, ἐξικνεῖται πολὺ πέραν τοῦ κύκλου τῶν βαλκανικῶν συμφερόντων καὶ προσλαμβάνει ἐξέχουσαν διεθνή σημασίαν. Ἡ πολιτικὴ τῆς Βουλγαρίας, ὡς μέχρι τοῦδε καὶ ἡ τῆς Σερβίας, εἴτεινον μᾶλλον πρὸς τῆς Ρωταίας τὸ μέρος· ἐντεῦθεν μεγαλύνεται ἡ σημασία τῆς ἑλληνορωμανικῆς φιλίας. Ὁ φίλος τοῦ φίλου ἡμῶν εἶνε καὶ ἡμετέρος φίλος ἐν ἄλλοις λόγοις: Ἀν ἡ Ἑλλὰς εἶνε φίλη τῆς Ρωμανίας, ἥτις διατελεῖ ἐν στενῇ πρὸς τὴν Αὐστροουγγαρίαν συναφείᾳ, κατ' ἀνάγκην εἶνε ἡ Ἑλλὰς καὶ τῆς Αὐστροουγγαρίας φίλη. Ὡς ἐρρήθη ἤδη, εἰς τὴν ἑλληνορωμανικὴν προσέγγισιν ἐδόθη τὸ σύνθημα ἐκ τοῦ ἐν Βιέννῃ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἀλλὰ πλὴν τῆς αὐστροουγγρικῆς κυβερνήσεως ὑπάρχει καὶ ἑτέρα δύναμις, ἥτις ἀποβλέπει μετὰ συμπαιδείας πρὸς τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμανίας ὁμοφώνίαν, ἡ δύναμις δ' αὕτη εἶνε ἡ Τουρκία πρὸς ἣς τὰ συμφέροντα συμβιβάζεται ἡ εἰρημένη ὁμοφώνια ἥτε ἀποσκοποῦσα εἰς τοῦ καθεστώτος τὴν διατήρησιν ἐν ἀνιθέσει πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ἥτις, παρ' ὅλας τὰς ἐκ Σόφικας ἐπισήμους βεβιωσεις, δὲν δύναται ἐντελῶς νὰ ἀποσκορακίσῃ τὰς βλέψεις τῶν κομιτάτων.

μῦθρα τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐξε ἔλεσε γυμνάσια σκοποβολῆς εἰς ἀπαρέστη καὶ ὁ ἐπὶ τῷ. Στρατιωτικῶν ὑπουργός. Κατὰ κοινὴν δὲ ὁμολογίαν τὰ γυμνάσια ταῦτα δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐπιτυχόντα. Ἀτυχῶς ὅμως, ὅπως πάντοτε συμβαίνει ἐν Ἑλλάδι, καὶ νῦν ἐξῆλθον οἱ κρύφιοι πολέμοιοι καὶ διετραγῶδισαν τὴν ἐπομένην ὅτι πλήρης ἀποτυχία ἔσπεψε τὰ γυμνάσια· ἐπεσώρευσαν δὲ καὶ πολλὰς ἄλλας κατηγορίας, ὡς ἡναγκάσθη ὁ διοικητὴς τῆς μοίρας κ. Ζῶτος, πολὺπειρος ναυτικός, νὰ διαψεύσῃ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τὸ «Ν. Ἄστυ» ἔγραψεν ἐκτενὲς ἄρθρον: Δὲν ὑπάρχει ζήτημα (λέγει) ὅτι ἂν τὸ πολεμικὸν ἡμῶν ναυτικὸν καθ' ὅσον, δὲν καθ' ὅσον λόγῳ προσώπων. Οἱ νεώτεροι ἰδίως ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ ὑποστῶσιν ἐπιτυχῶς τὴν σύγκρισιν πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς οἰουδήποτε ἄλλου ναυτικοῦ, οἱ δὲ ναῦται μας εἶνε ἐξ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους θὰ ἐξῆλενε κάθε χώρα, θέλουσα νὰ θεωρῇται ὡς ναυτικὴ πολεμικὴ δύναμις. Διὰ τοῦτο καὶ αἱ κρίσεις περὶ τῆς ναυτικῆς σχολῆς τῶν Δοκίμων, ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις μαθητῶν τινῶν ἡμπορεῖ νὰ χωλαίνῃ, μετὰ δυσπιστίας ἡκούσθησαν, ἂν καὶ ἐλέγχθη, ὅτι εὐρίσκονται καταγεγραμμένοι εἰς ἐπίσημον ἐκθέσιν. Καὶ ὅμως τὸ ναυτικὸν δὲν εἶνε ὁποῖον ἔπρεπε νὰ εἶνε. Ἡ πειθαρχία εἰς τὰς τάξεις τοῦ εὐρίσκεται εἰς σημεῖον ἀξιοθρήνητον. Αἱ ἐρίδες καὶ τὰ μίσση εἶνε βαρύνοντα, ἐκδηλώνονται δὲ κάθε φορὰν κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος γεννᾷ μελαγχολίαν ἂν ὅχι ἀπελπισίαν. Ἡ ἐκπαίδευσις γίνεται ἀτελὴς. Τὰ παρεχόμενα πρὸς αὐτὴν μέσα εἶνε ὅλως διόλου ἰσχνὰ καὶ χορηγοῦνται ἀραιότατα. Ἐξ ἄλλου ἡ μηχανικὴ, ἡ πολεμικὴ, ἡ ὑλικὴ ἐν γένει δύναμις τοῦ στόλου μας ὑπεβάσθη μεγάλως ἀφότου ἐναυπηγήθησαν

τὰ τρία θωρηκτά. Ἐκτοτε, πράγματι, καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πλοίων ἐπῆλθον μεγάλα βελτιώσεις καὶ ἐφευρέσεις σπουδαιόταται ἐγέναν καὶ χρόνος τόσος ἐπέρασεν, ὥστε τὰ θωρηκτὰ νὰ μὴ ἔχωσι πλέον τὴν ἀξίαν τὴν ὁποίαν εἶχαν πρὸ 15 ἐτῶν. Κυρίως τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν μας συνίσταται ἀπὸ τρεῖς μονάδας, τὰ τρία θωρηκτά. Τὰ ἄλλα σκάφη ὅλα σχεδὸν εἶνε ἐντελῶς ἀχρηστὰ, ἡ διατήρησις δ' αὐτῶν εἰς τὴν ἐνεργὸν ζωὴν καὶ ἡ μὴ πώλησις ὡς ἀχρηστοῦ ὑλικοῦ, δὲν κάμνει ἄλλο παρὰ νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν προϋπολογισμὸν διὰ κολοσιαιᾶς, σχετικῶς, ἐν παραβολῇ πρὸς τὰ μέσα μας, καὶ ἐντελῶς περιττῆς, δαπάνης. Ἀλλὰ καὶ τὰ θωρηκτὰ ταῦτα ἔχουν ἄμεσον καὶ σύγχρονον ἀνάγκην ἀνακινήσεως καὶ ἀναστροφῆς τῆς πολεμικῆς τῶν δυνάμεως. Χρειάζονται νέους λέβητας, διότι ἡ ταχύτης τῶν ἡλαττώθη εἰς βαθμὴν, μὴ ἐπιτρέποντα ἐπωφελεῖ τὴν χρησιμοποίησιν των. Χρειάζονται συμπλήρωσιν τοῦ πυριβολικοῦ των διὰ ταχυδύλων τηλεβόλων. Χρειάζονται μεταρρυθμίσει τῶν πυροβολεῶν των. Χρειάζονται ἄλλας ἀκόμη βελτιώσεις. Ὁ καθορισμὸς ὧν αὐτῶν τῶν βελτιώσεων, τῶν μεταρρυθμίσεων, τῶν μεταβολῶν, ἄλλως, δὲν εἶνε ἔργον δημοσιογραφικῆς ὑποδείξεως καὶ εἶνε ἀληθῶς ἀλλόκοτον, ὅτι τὸ μόνον ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ὅπου δὲν ἐδρεύει τεχνικὸν ἐπιτελεῖον, ἔχον καὶ τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἐκτελεστικὴν νὰ ὑποδείξῃ τί πρέπει νὰ γείνη καὶ νὰ κρατῇ τὴν πολεμικὴν ναυτικὴν δύναμιν τοῦ ἔθνους εἰς γραμμὴν ὠφελιμότητος καὶ χρησιμότητος εἶνε τὸ ἑλληνικόν. Ἀπεβλέπων κανεὶς γύρω του, νομίζει, ὅτι τὸ ἐλ ὕπερον ἑλληνικὸν ἔθνος ζῇ καὶ ἀναπνέει ὑπὸ τὴν πίεσιν βαρυτάτου τινός καὶ παρατεταμένου ἐπιδόλου. Αἱ ἐπικρατικαὶ μεταρρυθμίσεις ἀναβάλλονται ἐλπὸν διὰ προσχημάτων, τεχνασμάτων καὶ τερτιπίων, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων τὸ βλέπομεν - εἶνε τὸ ἔλλειμμα τῶν 8 ἑκατομμυρίων, τὸ ὁποῖον θ' ἀφῆσθαι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1902 καὶ τὸ ὁποῖον θὰ βαίνει ὀλγὸν αὐξανόμενον.

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

26 Σεπτεμβρίου 1903

Ἐν ὅλας τὰς ἐπόψεις διάγομεν βίον ἀβίωτον. Ἐπὶ μερικὰ ἔτη εἶχομεν σχετικὴν τινα ἀσφάλειαν ἐφέτος ὅμως ἐξελεῖπε καὶ αὕτη τελειως. Καθ' ὅλον τὸ θέρος δύο συμμορίαι λυμάνονται ἰδίως τὰ πέριξ τοῦ Μετσόβου, ἡ μία ὑπὸ κάποιον Κόκκινον λεγόμενον καὶ ἡ ἄλλη ὑπὸ κάποιον Γκάρτζον δὲν ἀφῆκαν ποιμένα καὶ ἀγωγὰ ἀπορολόγητον καὶ ὅλον τὸ θέρος ἐφέτος ἐσχάτως οἱ πτελιγκάδες μένουσι διὰ τῆς ἐνότητος τοῦ Μετσόβου μὴ τολμῶντες νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ πρόβατά των. Ἡ ὑπὸ τὸν Γκάρτζον συμμορία πρὸ δέκα ἡμερῶν εἰς τὸ Πέραμα τῶν Ἰωαννίνων εἶχε μεταβῇ ἵνα ἀγματολογήσῃ τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ χωρίου Ἀχμετ Χουλιανὴν δὲν εὖρον ἐκεῖ ἐξεμαρτίαν μετὰ εἰς τὸ στήθος τὸν ἱερεῖα τοῦ χωρίου· ἐπῆσαν ὅσα χρήματα εἶχε καὶ δεσπεραιώθησαν εἰς Μετσόβον.

Προχθὲς τὴν Πέμπτην τὸ πρῶτον δέκα λεπτά τῆς ὥρας μακρὰν τοῦ Μετσόβου εἰς τὴν θέσιν Βρούσι Καίλη ἡ αὐτὴ συμμορία ἐσφάζεν ἑκατὸν πενήντα πρόβατα τοῦ Τριανταφύλλου Κονταβέλη, ὃν αὐθιμὲρον δ' ἐπιστολῆς τοῦ προσκαλεῖ νὰ τοῖς μετρήσῃ ἑκατὸν πενήντα λίρας

— Ἡ Ἐνωσις τῶν ἐν Πάτραις στρατιωτικῶν ἀπὸρῥυθεν ἐγγαρύων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ ὅποιον παρακαλεῖ αὐτὴν ὅπως μεριμνήσῃ περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν κέντρων τῆς ἀγορᾶς τοῦ πλεονάσματος. Τοιοῦτον ὑπόμνημα ὑπέβαλε καὶ ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν, ἀλλ' ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἰς οὐδεμίαν εἰσέτι προβῆν ἐνέδεικεν. — Τηλεγραφικὴ ἀνγγέλια πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐτι ἐπὶ τῶν 10,000 μεγάλων ζώων, ἅτινα εἰσῆχθησαν ἐκ τῆς μεθορίας διὰ τὴν ἐν Δαρσίνῳ ἔμπορῳ πηγῇ, ἐπωλήθησαν πεντακισχίλια περίπου. Αἱ ἀποκαταλίσκασαι ἐξακολουθοῦν ζωοράι. — Ἀπὸ προχθὲς τὸ στρατολογικὸν γραφεῖον ἤρχισεν τὴν κατατάξιν τῶν κληρωτῶν καὶ αἱ στρατώνες ἤρξαντο τὰς πύλας τῶν καθίστασθαι κωκίνῳ ἐνδιδάκτωμα αὐτῶν. Ἡ κατατάξις θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ ταύτημεν, πᾶς δὲ μὴ παρουσιασθεὶς ὁ ἀπὸ προχθὲς εἰς ἄνθρωπον καὶ θὰ καταδικασθῇ εἰς φυλάκτεον. Ἡ πόλις μας πλημυρεῖ ἀπὸ προχθὲς τοιοῦτον στρατεύοντα. — Τὰς τρεῖς θωρηκτὰς μας ἀπὸ προχθὲς ἤρξαντο ναυτοκραυεῖν, θὰ περατώσωσι δὲ τὴν ἀνδράκτουσιν σήμερον τὴν ἑστέραν. Προσμενος τὴν νύκτα θὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ πυρὰ εἰς τὰ ὅποια θὰ παραστῇ πύλας τὰ ὅποια ὁ ὑπουργὸς κ. Κωνσταντίνιδης ἔλεγε θὰ παραστῇ καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἀλλὰ τοῦτο ποῦ εἶνε ἀκριβές. — Εἰς ὅτῳ περίπῳ ἐκτακτικῶν ὑπάρχοντων τὸ ἔλλειμμα, τὸ ὅποιον θὰ παρουσιάσῃ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς ἐστρεφείνης χρήσεως ἐνεκα καὶ συστηρήσεως ἀρετῶν ποσῶν τῶν ἀφαιρῶν τοῦ δημοσίου, ἥτις ἀποδίδεται εἰς τὰς ἀλλεπαλλήλους πολιτικὰς κρίσεις καὶ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς. — Ὁ ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας ἡμέτερος πρόεδρος κ. Φωκάς τηλεγραφικῶς ἀνήγγειλε εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐτι εἰς τὴν παρακειμένην πόλιν τοῦ Καταλλαμᾶρος συνέστησε κρούματα πανώλους. Τὸ Ἰατρικὸν συνέδριον συνήλθεν εἰς ἔκτακτον συνεδρᾶσιν μ. μ. καὶ ἐγένετο μὲν ὁρίσθαι νὰ ἐπιβληθῇ ἡδωρὸς καθαρὰς εἰς τὰ ἀπὸ 20/13 Ὀκτωβρίου πρυμνομένη ἐν Καταλλαμᾶρος τῆς Νεαπόλεως πλοῖα καὶ αὐτὰ

πλοια. — Η ύποκρίνησεν ὁ ἐκ Μιτυλήνης τελειόφοιτος τῆς ἱκτικῆς Δημοσθένους Καζάκης, βληθεὶς διὰ σφαίρας περιστροφῆς εἰς τὴν καρδίαν. Ἐκ τῶν γενομένων ἀνακρίσεων προέκυψεν ὅτι ὁ ἀτυχὴς νεὸς προέβη εἰς τὸ διάβημα τοῦτο ἐνεκὸν οικονομικῶν δυσχερειῶν. — Προχθὲς ἐγένετο ἡ ἐναρκτική τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Μετὰ τὸν σχετικὸν ἐναρκτήριον λόγον τοῦ Σ. Δημητρίου, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εἰσήλθεν εἰς τυπικὴν συνεδρίαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκετο ὁ κ. Τριαντάφυλλος Σ. Ἀναγνώστου σχολάρχης, ἀπὸ Σουδενῶν τοῦ Ζαγορίου ἵνα συνεχίσῃ τὸ τέταρτον ἔτος τῶν σπουδῶν του ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ καὶ κ. Χρ. Ἀναγνωστάπουλος δικηγόρος ἐκ τῶν πρώτων ἐν Ἰωνίνῳ, ἵνα ἐγγράψῃ τὸν υἱὸν του Ἰάνον ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Κωνσταντινὴν ὁ κ. Β. Κολιόπουλος ὅπως συνηγοῖται ὑπὲρ τῶν δικίων τῆς κοινότητος Ζαροβίνης ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῶν καταπαυμένων ὑπὸ τοῦ Μέντζου.

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ Η΄ ΗΠΕΙΡΟΥΣ,

Ἐν Βόλῳ

Τὸ μόνον Ἱππειωτικὸν καφενεῖον τὸ διεκονομεῖται ὑπὸ τῶν Ἱππειωτῶν κ. κ. Γ. Παπαστελοπούλου καὶ Γεωρ. Νάτσιου μεταφερθὲν εἰς τὸ πῶς κατάστημα τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς οδοῦ Δημη-

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΣΧΙΣΜΑ

Γ΄.

Ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, κατὰ τὴν 29 Αὐγούστου 1872, ὑπῆρξεν ὁμαλή, ἀπάντων παρισταμένων καὶ ὑπογραφάντων κατὰ τάξιν τὰ ὀνόματά των ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Παρουσίας, πλὴν τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Κυρίλλου, κωλυθέντος ἐκ στιγμιαίας συγκινήσεως, ἐφ' ᾧ καὶ κατ' αἰτήσιν αὐτοῦ ἀφῆθη χώρος κενὸς ἐν τῇ σειρά τῶν ὀνομάτων. Πάντων δ' ἐν κατανοήσει ἱσταμένων ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀνθίμος, προεξάρχων τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, ἀπήγγειλε τὸ ἱερὸν τῆς πίστεως σύμβολον, ἀφ' οὗ προηγουμένως, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου προκειμένου, ἐψάλη ἱερὰ τελετὴ τῆς ἐνάρξεως. Καθεστέντων ἀκολουθῶς πάντων ὁ Πατριάρχης διὰ προσκαλιᾶς ἐξήγησε τὸν σκοπὸν τῆς συγκροτήσεως τῆς Συνόδου, ἣν ἐπηκολούθησεν ἡ πατριαρχικὴ ἀφήγησις τῶν συμβαινόντων, ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ παρακαθημένου ἀρχιεπισκόπου.

Μετὰ τὴν πατριαρχικὴν ἀφήγησιν, ἡ Σύνοδος προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν δεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν πολυμαθεστέρων κληρικῶν εἰς ἣν ἀνήκει τὴν μελέτην τοῦ ἀπασχολούντος τὴν Σύνοδον ζητήματος, τὴν σύνταξιν ἐκθέσεως ἐπὶ τῇ βάζει τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας καὶ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τὴν ὑποβολὴν αὐτῆς διὰ τὴν γνώμην αὐτῆς εἰς κοινὴν συζήτησιν.

Μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης διέλυσε τὴν συνεδρίαν, ἀποφασισθέντος ὅπως συγκληθῇ εἰς δευτέραν συνεδρίαν ἡ Ἀγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος, ὥς ἡ ἐπιτροπὴ καταρτίσῃ τὸ ἀνατεθὲν αὐτῇ σπουδαῖον ἔργον.

Δεκατέσσαρες ἡμέραι παρήλθον ἀπὸ τῆς 29 Αὐγούστου 1872, ὅτε ἐγένετο ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου μέχρι τῆς 12 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ὅτε ἐγένετο ἡ δευτέρα, ἵνα ὑποβληθῇ τὸ πόρισμα τῆς μελέτης τῆς δεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς καὶ ἡ διαγνώμην αὐτῆς. Τὴν συνέβη κατὰ τὸ δεκατετράμερον τοῦτο χρονικὸν διάστημα καὶ ὅποια μέσα μετῆλθον οἱ Σλαῦοι πρὸς ματαίωσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, εἶνε ἀπερίγραπτον. Ἀλλ' οὐδὲν καταρτίσθη, εἰ μὴ ἡ ἐνίσχυσις τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτῆς, ὅπως ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἐπιλύτῃ τὸ ζήτημα κατὰ τὴν Εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν καὶ τοὺς Θεῖους ἀποστολικούς κανόνες.

τριᾶδος κατάρθωσεν ὥστε νὰ συγκεντρώσῃ ὅλον τὸ ἐκεῖ Ἱππειωτικὸν στοιχεῖον, ὅπου δύναται οἱ διερχόμενοι ἐκ Βόλου καὶ νὰ συναντήσῃ πάντα πεισιώτην τῶν καὶ νὰ λάβῃσι παρὰ τῶν διευθυντῶν πᾶσαν εὐκολίαν καὶ πληροφορίαν προθύμως καὶ ἀφιλοκερδῶς.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

ΤΖΩΝ ΜΑΚ ΔΟΥΔΑ ΚΑΙ ΒΡΕΘΥΡ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς.

ΤΡΙΤΗΝ, ὥραν 8 π. μ. Διὰ Λουτράκιον (τὸ θέρος), Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Ἀγίους 40.

ΤΡΙΤΗΝ, ὥραν 8 μ. μ. Διὰ Χανιά, Γεωργιούπολιν, Ρέθυμνον, Καστέλλον, Πράκλειον, Χερσόνησον, Σίσι, Ἀγ. Νικόλαον καὶ Σητεάν.

ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥραν 8 μ. μ. Διὰ Κόρινθον, Λουτράκιον (τὸ θέρος), Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Αἴγιον, Πάτρας, Σάμην, Ἀγ. Εὐφημίαν, Φισκάρδον, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Κόρινθον, Καρθασαράν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, ὥραν 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον καὶ Θεσσαλονίκην.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, μεσημβρίαν. Διὰ Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Πύργον καὶ Βάρνην.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥραν 8 μ. μ. Διὰ Δίστομον, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτινίτσαν, Πάτρας, Ἰθάκην, Βασιλικήν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Κόρινθον, Καρθασαράν, Πάργαν, Σαϊάδαν καὶ Κέρκυραν.

Ἐπίσης δ' αἱ σλαβικαὶ ἐνέργειαι ἀπεκάλυψαν ἐμφανέστατα πλέον τὰς ἀπ' αἰώνων μελετωμένας ραδιουργίας καὶ πλεκτάνας, ὅπερ σπουδαιότατον, διότι καὶ οἱ ἀμβλυωποῦντες βλέποντες τὰ πράγματα ὑπὸ τὸ πρῶτον τῆς κοσμοπολιτικῆς χριστιανισμοῦ ἐπέστησαν ὅτι οἱ Σλαῦοι, κωμῶδες ὄντες τοῦ Εὐαγγελίου, κατὰ τὴν ἀληθινότητα ἐκφράσιν τοῦ σοφοῦ Γάλλου συγγραφέως Ἰωάννη Ρεϋ ἀχ', διὰ τῆς σημασίας τοῦ σταυροῦ τὴν δούλωσιν καὶ τὸν ἐκσλαυισμόν τῶν Ὀρθοδόξων ἐν γένει ἐπεζητοῦν.

ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας καὶ τοιαύτας ἐντυπώσεις συνήλθε τὸ δεύτερον, τῇ 12 Σεπτεμβρίου, ἡ Σύνοδος. Ἐκ τῶν μὴ παρευρεθέντων μελῶν αὐτῆς ἀπαντες ἐγγράφως ἐδικαιολόγησαν τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν κωλυόμενοι λόγῳ ἀσθενείας, μόνον δ' ἡ ἀπουσία τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Κυρίλλου ἐρίθη ὡς μὴ δικαιολογημένη ἐπαρκῶς, καθ' ὅσον μάλιστα δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἀσθενείας, ἀλλὰ περὶ δικαιολογίας, ἐγκλιούσης στοιχεῖα εἰς πολλὰ καὶ ποικίλας ὑπονοίας. Αὕτη δ' ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχον Ἀνθίμον, ἡ δικαιολογούσα τὴν ἐκ τῆς συνεδριάσεως ἀπουσίαν αὐτοῦ ἐρίθη δυσμενέστατα. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εἶχεν ἐπὶ λέξει οὕτω:

«Τὴν ὑμετέρην θειοτάτην καὶ πασέδιστον παναγιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ περιπτυσσόμεν, ὑπερήδιστα προσχωροῦμεν. Τὸ ἀδελφικὸν αὐτῆς πιττάκιον, δι' οὗ καλεῖ ἡμεῖς εἰς τὴν αὐρίον συγκροτούμενην Ἀγίαν Σύνοδον, μετ' ἀγάπης ἐγκαθιδίου λαβόντες, ἀπαντῶμεν τῇ ὑμετέρᾳ πανσεβαστῇ παναγιότητι, ὅτι τὸ μὲν ἴδιον ἡμῶν φρόνημα περὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος ἐξεφράσκαμεν προφορικῶς ἐν πολλαῖς μετ' αὐτῆς διαλέξεσιν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ μὲν πρᾶγμα περιέχει σπουδαιότητα πλείστην, ἡμεῖς δ' ἐπείγουμεθα καὶ ὑψηλὴν ἐπιταγὴν, νὰ ἀναχωρήσωμεν εἰς Ἱεροσόλυμα, θέλομεν συγκαλεσθῇ ἅμα τῇ ἐκεῖ ἀφίξει ἡμῶν τὴν Ἱερὰν τῶν Ἱεροσολύμων Σύνοδον, καὶ συσχεφάμενοι μετ' αὐτῆς θέλομεν ἐξαγγεῖλαι κατὰ τάχος τῇ ὑμετέρᾳ πανσεβαστῇ παναγιότητι τὴν διαγνώμην τῆς περὶ ἡμῶν Συνόδου, καὶ τοῦτο, ἵνα μὴ λάθωμεν τυχόν ἐναντία τῇ συνοδικῇ γνώμῃ ἀπορρινόμενοι.

«Τῆς ὑμετέρας πανσεβαστῆς ἡμῶν παναγιότητος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς ἀγαπητὸς καὶ τοῖς ὀρίμοις ἐταρωτάτος.

† Ὁ Ἱεροσολύμων Κύριλλος.
ἁγ. Σεπτεμβρίου ια'.

Καὶ καὶ μὲν ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, μετέβηκεν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἵνα ἀποδεχθῇ τὸν ἐκεῖσε κατευθυνόμενον Μέγαν Δούκα τῆς Ρωσ-

Ἐντόκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκοις καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἢ τοὺς εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοῦναι εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκείας. Αἱ χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πᾶντοὶ καταθέσεις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιλογὴν ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῇ Κεντρικῇ Τακτῇ καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς ἐν Κιόρᾳ δὲ Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1/2	τοῖς	ο	ο	κατ' ἔτος διὰ καθ. 6 μην. τοῦ
2	»	ο	ο	»	» 1 ἔτους
2	1/2	»	ο	ο	» 2 ἔτων
3	»	ο	ο	»	» 4 ἔτων
4	»	ο	ο	»	» 5 ἔτων

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων εἰς δίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

σίας Νικόλαον, ἀλλ' ὁ λόγος οὗτος ἐκρίθη ἀπαρτῆς, καθ' ὅσον μάλιστα τοιαῦτα μεγάλα δυνάμει μετακινήσεις δὲν ἠδύναντο νὰ πραγματοποιήσῃ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπουσία τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, οὗ ἡ παρουσία ἦτο ἀναγκαία διὰ τὸ ὁμόγνωμον τῆς Συνόδου. Ἐπίσης ἀτελής ἐκρίθη ἡ προβλεπόμενη αἰτία περὶ συγκλήσεως τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Συνόδου πρὸς ἐξαγγελίαν τῆς συνοδικῆς αὐτῆς γνώμης καθ' ὅσον αὕτη αὕτη ἡ Σύνοδος τῶν Ἱεροσολύμων, ὑπὸ τὴν πατριαρχίαν τοῦ αὐτοῦ ἱεροῦ, εἶχεν ἀπευθύνει ὑπὸ ἡμερομηνίαν 24 Ἰανουαρίου 1869 εἰς ἀπάντησιν συνοδικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου συνοδικὴν ὁμοῦς ἐπιστολήν, ἐν ᾗ προφανῶς ἐκλάτο ἡ κατ' ὅλα σύμφωνος συνοδικὴ γνώμη τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Συνόδου πρὸς τὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπίκλησιν τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου ἐκρίθη ὡς αἵρεσις πᾶσαν ὑπονοίαν περὶ διαφωνίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων πρὸς τὴν Ἀγίαν καὶ Μεγάλην Σύνοδον καὶ ὡς ἀποδεικνύουσα ὁμοῦς ὅτι πλεονεξία ἐπικρατεῖ σύμπτωσις ἀπ' ἀρχῆς καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ 1869.

Ἐν τούτοις ἀπεφασίσθη, ἵνα τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀπαντήσῃ εἰς τὸ προσηρμοσμένον πιττάκιον τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, καὶ τοῦτο κυρίως χάριν ὑπομνήσεως τῆς πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς ἐπιστολῆς τοῦ 1869. Ἀκολουθῶς, ληξάσης τῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μένου τούτου συζητήσεως, προτεκλήθη δεκαμελὴς ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν τῆς ἐπὶ τῷ ἀπασχολούντος τὴν Σύνοδον ζητήματος ἐκθέσεως καὶ ὑποβολῇ τῆς πόρισμα τῆς μελέτης αὐτῆς ὅπως καὶ ἐγένετο, ἀναγνωσθεῖσης τῆς ἐκθέσεως ὑπὸ μελούς τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ περιλαμβάνουσα κατὰ χρονολογικὴν τὰς ἐκθέσεων καὶ ἀντικανονικὰ διεπραχθέντα ἀποκρίσεις ντὲς βούλγαροι καὶ ὧν ἐν τῇ ἐνωτέρῳ λεπτομερῇ παρεσχόμεν εἰκόνα, ἐλέγξεν ἐν συμπεράσματι αἰτιολογικῶς, ὅτι οἱ τοιαῦτα πολήσαντες, καθιερθέντες δὲ καὶ ἀπορριπθέντες ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, οὐδὲν ἄλλο συγκροτοῦσι μετὰ τῶν ἀκολουθούντων αὐτοῖς ἢ «Παραπληρώσῃ» καὶ «Σχίσμα», καθ' ὅτι οἱ Ἀποστολικοὶ Πατέρες κηρύσσουσιν.

Ἀποδεκτῆς γενομένης κατ' ὅλα τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ τελικοῦ συμπεράσματος αὐτῆς, ἡ Ἀγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος σύσσωμη ἀνεβόησεν:

«Οἱ ἀποσχισάντες ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀπικληρώθησαν».

Ἀκολουθεῖ